

[Økonomiministeren]

Denne regering ønsker selvfølgelig ikke, at vi skal tabe de gevinster, vi har vundet, på gulvet. Vi ønsker at løse det problem, der hedder en stigende ledighed og et stigende statsunderskud. Og vi har alle odds i udlandet imod os, det ved vi. Men vi er nødt til at handle, og det er fuldt forsvarligt efter radikal opfattelse.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Jeg ved ikke, om det er drillerier fra hr. Kirkegaards side, eller om det bare er ham særligt magtpåliggende at blive ved med at benævne arbejdsmarkedsbidragene bruttoskat. Jeg mener faktisk, at det i lovforslaget er tydeliggjort, at der er tale om øremærkede arbejdsmarkedsbidrag, som kan bruges til at regulere adfærd i forhold til ledigheden, og som alene skal bruges til at finansiere udviklingen på arbejdsmarkedsområdet, hvad angår sygedagpenge, barsel, uddannelse og aktivering. Så jeg synes snart, det er på tide, at vi får aflivet myten og holder op med hele tiden at bruge ordet bruttoskat i denne sammenhæng.

(Kort bemærkning).

Henning Dyremose (KF):

Jeg beklager, at økonomiministeren giver sig tid til at diskutere modeller og sådan noget. Jeg har overhovedet ikke diskuteret modeller. Regeringen har en forudsætning om vækst i bruttonationalproduktet næste år på 3,4 pct. Det er groft sagt sammensat af, at der er en vækst i Europa på 1,8 pct., og så er der noget hjemlig dansk vækst bl.a. i kraft af regeringens udspil.

Vækstforudsætningen på de 1,8 pct. i Europa holder tilsyneladende ikke. Mange vurderer, at der bliver nulvækst, højst en vækst på 0,5 pct., og så falder regeringens vækstforudsætninger. Når væksten bliver mindre, stiger arbejdsløsheden. Når arbejdsløsheden stiger, stiger underskuddet på statsbudgettet. Når underskuddet på statsbudgettet stiger, stiger renten. Så er det jeg spørger, ligesom nationalbankdirektør Erik Hoffmeyer gjorde i går: Er regeringen så villig til at gribe ind med besparelser i stedet for udvidelser i de offentlige budgetter? Det er det, der er mit spørgsmål, og det er på det, jeg desværre har fået et benægtende svar.

Jeg fik ikke svar – hverken af økonomiministeren eller finansministeren – på mit spørgsmål, der lød: Når skattereformen er kørt ind, er der et provenutab på 400 mio. kr. i 1993. Man står heroppe og taler om de store skattelættelser til boligejere, til lejere og til alle mulige andre. Hvem skal betale, når alle får lettelser? Har jeg ikke ret i, at det er erhvervslivet, der kommer til at betale de 8 mia.? Jo, selvfølgelig har jeg ret i det. Men så må regeringen jo vedkende sig det. For man kan ikke både hævde, at boligejere og lejere får lettelser, og så sige, at der ikke er nogen, der betaler. Det hænger simpelt hen ikke sammen, og jeg er ked af, at regeringen i stedet for at gå ind i en konstruktiv dialog sidder og ryster på hovedet. Man skulle tage at lytte til, hvad der bliver sagt, og så gå ind i en konstruktiv dialog i stedet for. Det er faktisk det, vi efterlyser.

Jeg beklager, min taletid er udløbet, og derfor kan jeg ikke svare hverken hr. Klaus Hækkerup eller fru Elisabeth Arnold. Men i øvrigt – når de to spørger læser Folketingstidende, så vil de også se, at de har spurgt om noget, der ikke blev sagt.

(Kort bemærkning).

Kirkegaard (KF):

Hr. Peter Duetoft og jeg har i hvert fald én fælles interesse, nemlig faget historie, og i forbifarten kan jeg så sige, at det bekymrer mig, at den regering, vi har i øjeblikket, er parat til at gennemføre en reform af folkeskolen, hvor man beskærer historieundervisningen. Det bør vi dog nok også diskutere ved en anden lejlighed end denne.

Hr. Peter Duetoft bliver ved med at bore i oplægget fra 1989, 1990 osv. Det kan da være interessant set ud fra en historisk betragtning, men jeg vil gerne bede hr. Peter Duetoft om at kigge på tavlen og se, hvad det er, der er til behandling her i dag. Det er seks konkrete lovforslag, og det må nødvendigvis være det, vi skal diskutere. Og de historiske perspektiver kan være meget nyttige, når vi skal diskutere i en aftentime, men i dag har vi altså ikke tid til at dyrke dem særlig kraftigt.

Fru Pia Gjellerup ironiserede lidt over, hvad det er, der tager så lang tid. Jeg må anbefale fru Pia Gjellerup at spørge sin partifælle, hr. Risgaard Knudsen, som kom med nogle fortræffelige udtalelser på tv forleden, hvor han advare-